Nederlandse Vereniging voor Beeld en Geluid

NVBG Nieuws

Jaargang 1, nr 5, mei 2016

NVBG nieuws is een uitgave van de Nederlandse Vereniging voor Beeld en Geluid. De redactie functioneert onder verantwoordelijkheid van het bestuur. Arthur Palache is de hoofdredacteur.

De uitgave wordt actief onder de leden verspreid,. Niet-leden kunnen de nieuwsbrief downloaden vanaf het openbare deel van de NVBG-website.

Kopij opsturen naar: **nvbgnieuws@nvbg.nl**

Inhoud

Van de redactie 2
Nieuw in het kenniscentrum 3
Vertalers gevraagd 3
AV-Festivalkalender..... 4
Maken van een documentaire 3 5
Lezerspost 8
Resolutie..... 9
Uit de regio's.....11
Herinnert u zich deze nog?.....14

© NVBG Niets uit deze publicatie mag op enigerlei wijze gekopieerd of vermenigvuldigd worden zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de NVBG of de auteur.

Van de redactie

Op 15 september van dit jaar bestaat de Nederlandse Vereniging voor Beeld en Geluid precies 60 jaar. Dat betekent dat we het twaalfde lustrum meemaken en dat het tevens een kroonjaar (veelvoud van tien) is. Het is dus de moeite waard er aandacht aan te besteden.

Jubileumnummer

De gedachte is om ter gelegenheid van dit lustrum half oktober een jubileumnummer van de nvbg-nieuwsbrief uit te brengen. Daarin moet teruggeblikt worden op de geschiedenis van de Nederlandse Vereniging voor Beeld en Geluid en zijn rechtsvoorgangers.

Natuurlijk is daarin ruimte voor roemruchte verhalen uit het verleden, liefst van pioniers op AV-gebied. Ik zoek verhalen uit de oude tijd, zo mogelijk met (veel) foto's. Verhalen van succesvolle of minder succesvolle presentaties of voorstellingen. Verhalen van voorbereidingen, van diasleden die gevallen zijn, van lampen die doorbrandden (liefst op een cruciaal moment) of verhalen van zaken die tegen de verwachting in juist wèl goed verliepen. Laat de mede-AV-ers genieten van successen en mislukkingen, zodat we maar goed beseffen in welke bevoorechte digitale tijd we nu leven.

De redactie zal intussen het NVBG-archief doorzoeken om te zien of daarin ook nog min of meer stoffige zaken aanwezig zijn die de moeite van het lezen waard zijn.

Ik hoop dat we op die manier tot een leuk en gedenkwaardig jubileum-nummer kunnen komen. Stuur uw inzending naar: nvbgnieuws@nvbg.nl

De deadline voor het jubileumnummer is 01-10-2016

In dit nummer vindt u de gebruikelijke rubrieken, zoals nieuws uit de regio's, aankondigingen voor komende festivals en natuurlijk het vervolg van de serie artikelen van Jan van der Schans over het maken van een scenario.

Vanuit het kenniscentrum is er een aankondiging van een aanvulling. Het kenniscentrum vult zich langzaam, maar wel gestaag. Als er elke maand een paar artikelen toegevoegd kunnen worden ontstaat er langzaam een waardevol naslagwerk dat voor leden doorlopend bereikbaar is.

Verder is er in deze aflevering weer ruimte voor lezerspost en tenslotte een artikel over resolutie en wat daarmee samenhangt.

Het komende nummer

In het komende nummer, het laatste dat voor het zomerreces verschijnt, zal aandacht besteed worden een geluid. Nico Warnaar, de geluidsman van de Nederlandse Vereniging voor Beeld en Geluid krijgt uitgebreid de gelegenheid zijn visie over geluid weer te geven. De deadline voor deze aflevering is vrijdag 3 juni 2016

Nieuw in het Kenniscentrum

Inmiddels is er twaalftal artikelen van diverse auteurs in ons Kenniscentrum opgenomen. De schrijvers wil ik hiervoor hartelijk danken. Naar ik mag verwachten geven deze artikelen aanleiding tot meer ideeën en inspiratie bij het maken van uw audiovisuals. Tevens wil ik u aanmoedigen om ook de pen of de computer ter hand te nemen en uw eigen ervaringen en/of ideeën met uw medehobbyisten te delen.

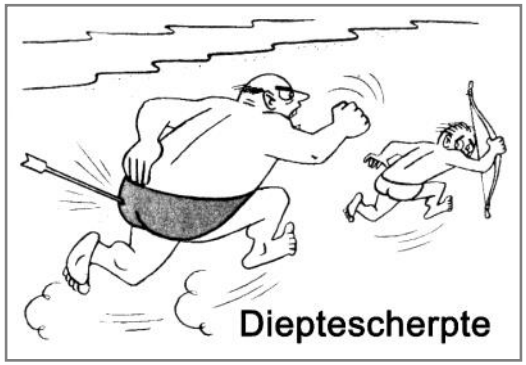

Met het verschijnen van de nieuwsbrief van mei 2016 zullen er in elk geval twee nieuwe artikelen verschijnen. In de eerste plaats een beschrijving van de hand van Leo Koppens voor het maken van een passend negatief beeld in Photoshop (andere software voor beeldbewerking mag natuurlijk ook). Het aardige van deze beschrijving is dat het aanleiding geeft tot verdere experimenten met beelden. Klik HIER en doe er uw voordeel mee!

Het tweede artikel is van André Hartensveld en gaat over het maken van een HDR afbeelding vanuit een enkele opname (Single File HDR). In dit geval met Photomatix Pro. Klik HIER. Net als met het stukje van Leo Koppens nodigt dit uit voor verder experimenteren.

Tot slot wil ik u mededelen dat ik er ruim een maand tussenuit ga vanwege een vakantie in Kroatië. In de periode van mijn afwezigheid worden de lopende zaken waargenomen door Arthur Palache, de hoofdredacteur van de Nieuwbrief. U kunt artikelen voor het Kenniscentrum aan hem toezenden via nvbgnieuws@nvbg.nl

Ton de Bruijn
Redacteur/beheerder Kenniscentrum NVBG

Vertalers gevraagd

Het bestuur heeft de redactie gevraagd u nog een keer te herinneren aan de vraag die in de vorige aflevering is gesteld, namelijk om medewerking voor het vertalen van trefwoorden van de meer dan 11.000 geluidsfragmenten in de geluidendatabase.

Het gaat om vertalting vanuit de Engelse naar de Nederlandse taal. Het betreft in de meeste gevallen losse woorden en geen complete zinnen.

Door de trefwoorden te vertalen kunnen de geluidsfragmenten voor de leden toegankelijker gemaakt worden. Pas als dat karwei gereed is kan de datatransfer-dienst voor belangstellenden worden ingericht. Leden die mee willen helpen worden verzocht dat te melden via voorzitter@nvbg.nl Hoe eerder de vertaling beschikbaar komt, hoe eerder u over de geluiden kunt beschikken!

AV Festival kalender

Op 1 oktober 2016 wordt het 3e AV-Festival van het Westen georganiseerd

Na het eclatante succes van de vorige twee edities hebben AVgroep Westland en AVgroep PixAna (Moordrecht) wederom samen het initiatief genomen om dit bijzondere evenement te organiseren.
Nederlandse en Belgische AV-auteurs worden uitgenodigd om hun beste werk in te zenden.
Het belooft weer een boeiend festival te worden waarbij in drie blokken van 1,5 uur, totaal 27 AVseries vertoond zullen worden (een topselectie uit het totaal van alle inzendingen).
Met dit festival willen we vrijetijdsfotografen kennis laten maken met deze bijzondere stroming binnen de fotografie. Het maken van audiovisuele producties koestert zich in een warme belangstelling. Een fotografische hobby met ongekend creatieve mogelijkheden in beeld en geluid.
We stellen uw deelname en/of uw komst zeer op prijs en kijken er nu al met belangstelling naar uit. Voor inschrijving en extra informatie kunt u onze site bezoeken; http://www.avwest.nl/

Marcel Batist, namens de festivalcommissie.
Contact: marcel@marcelbatist.nl

Op 22 oktober 2016 wordt de AV-Dag van het Noorden georganiseerd

---

Op 11 december 2016 wordt de DiaDigiDag georganiseerd

Maken van een documentaire 3

Scenario na synopsis
Een vorige keer hebben we het gehad over het maken van een verhaal . We hebben eerst een idee opgedaan, we hebben van alle kanten informatie ingewonnen en van die informatie een verhaal (synopsis) gemaakt.

Regelmatig wordt mij voor de voeten geworpen: “Jan, allemaal leuk en aardig, maar ik ben er nog nooit geweest in ken de hele situatie niet. Hoe kan ik er dan een verhaal van maken, laat staan een scenario.” U heeft kunnen lezen dat dat echt wel kan.
Nog een mooie: “Jan ik houd er niet van een voice-over te gebruiken. Ik vind het zonde om door mijn mooie muziek heen te praten. ” Ik vraag mij dan wel af waarom u er dan wel beelden bij laat zien. Ga dan lekker in een gemakkelijke, luie stoel zitten, koptelefoon op en gewoon lekker luisteren naar die mooie muziek. Dan word je niet afgeleid door de beelden ook.

Een andere tegenwerping die ik vaak hoor is, is deze: “Ik maak geen scenario omdat ik mij dan zo beperkt voel.” Ik heb nergens beweerd dat ik mij voor de volle 100 % ook aan het scenario houd. Ook voor mij is een scenario slechts een goede - lees onontbeerlijke - richtlijn die mij door het hele maakproces heen helpt. Ook voor mij is een scenario geen keurslijf. Het gebeurt me regelmatig dat ik dingen tegenkom die wel interessant zijn, maar die ik in mijn voorbereidingen niet ben tegen-gekomen. Dan neem ik deze natuurlijk ook op en zie thuis wel of ik het wel of niet kan gebruiken. Nu we toch bezig zijn met redenen te bedenken om geen scenario te gebruiken, meteen er maar nog een: “Het kost zo verschrikkelijk veel tijd.” Kijk en hier vinden we elkaar. Dat is ook zo. Het maken van een scenario kost veel tijd. Maar terwijl ik dit aan mijn laptop toe vertrouw, herinner ik me een uitspraak van een professioneel filmer die ik tijdens een studieweekend hoorde zeggen:

Als mijn scenario klaar is zeg ik altijd "Zo mijn film is af. Ik hoef deze alleen nog maar even op te nemen."

Dat is misschien wat overdreven, maar er zit wel een kern van waarheid in. Want geloof mij, alle tijd die u er in steekt, betaalt zich later dubbel en dwars weer uit. Het (vele) denkwerk is immers al gedaan. Maar voor we zo ver zijn moeten we eerst nog een paar dingen bedenken.

De beperkingen
Als ik op mijn AV-club iemand luid juichend, met glimmende oogjes en een brede grijns van geluk op zijn gezicht hoor vertellen dat hij een documentaire over Amerika gaat maken, dan ben ik, leergierig als ik ben, wel heel benieuwd naar hoe hij dat gaat doen. Dat is namelijk een zo

groot en uitgebreid onderwerp dat dat hem of haar waarschijnlijk niet gaat lukken zonder er ook maar enige diepgang in te brengen. Als hij of zij zou zeggen dat de documentaire over een bepaald Amerikaans onderwerp zou gaan lijkt mij de kans op slagen veel reëler. Op één van de clubs waar ik lid van ben heeft iemand het handiger op gelost. Hij maakte zeven korte series van ongeveer vier à vijf minuten over diverse onderwerpen. Een heel boeiende over de Grand Canion, een over de Hooverdam, een over de Everglades, etc. Dat waren heel interessante en boeiende korte series. Die bovendien goed te behappen zijn. Ga dus vooral bij uzelf te

rade of u het onderwerp wel aan kunt.
Ik kan bijvoorbeeld van plan zijn om een serie te maken over de Slag bij Leningrad, maar om dat te realiseren is heel andere koek. Of, zoals een bekende Nederlandse trainer in Engelse dienst zei: “Thats different cake.”

Veel lezen, praten, informatie verzamelen
Als u eens een documentaire wilt gaan maken, en ik kan u dat van harte aan bevelen, begin dan met een eenvoudig onderwerp. Lees er veel over. Verzamel zo veel mogelijk informatie. Schrijf er een verhaal over, praat er op de club met vrienden of vriendinnen over. Dan is de kans dat het een goede productie wordt heel groot.

Wat is een scenario?
Daar zijn de meest uiteenlopende ideeën over. Sommige hebben het over een draaiboek als men een scenario bedoelt. Anderen hebben het over een script. Ik houd mij maar aan de de terminologie zoals ik dat op de cursus "scenarioschrijven" heb geleerd, met hier en daar een kleine aanpassing. Eigenlijk is het heel simpel:
Een scenario is een vel papier waar de maker op heeft gezet:
A. **Wat** hij wil vertellen
B. **Hoe** hij dat wil laten zien.
Dus eerst het verhaal en dan de beelden.

Vormgeving
Maar er is meer, veel meer. In het scenario bepaal je niet alleen **wat** je wilt vertellen, maar ook **hoe** je het wilt vertellen. De vormgeving dus. Of, zo als het ook wel wordt genoemd, ‘de invalshoek’.
Stel, u maakt een documentaire over een kerk. Dan vertelt u iets over de plek waar deze staat en/of waarom deze er staat. Iets over de bouwstijl, bijvoorbeeld: gebouwd als Romaans, maar door diverse restauraties is er door diverse architecten nog al wat aan geknutseld en er kwamen later nog wat Gotische elementen bij. Weer later werd het Barok, of iets dergelijks, zoals dat in die tijd bij de heren architecten in de mode was. Of u zegt iets over het gebruik van het gebouw. Oorspronkelijk Katholiek, toen er nog geen zitbanken waren en men de dienst in de kerk staande meemaakte. De kerk stond vol met beelden en ornamenten. Na de reformatie werd het een Protestante kerk. Er verdwenen veel van die beelden en ornamenten en men ging zitten tijdens de dienst. Weer later, wegens een tekort aan gelovigen, is het een Moskee is geworden. Over al die dingen hebt u al nagedacht als u uw scenario gaat maken.

Van achteren naar voren
Je zou ook kunnen beginnen met een flash-back. Begin bijvoorbeeld met het einde, de sloop van die kerk. U fotografeert de sloop op regelmatige tijdstippen. Na verloop van tijd hebt u alle opnames van de sloop en zou daar al een serie over kunnen maken. Maar u zou de serie ook wat meer diepgang kunnen geven door tussen deze beelden door het verhaal van de kerk te maken. U krijgt in feite twee verhalen naast elkaar. Dit noemt men ook wel een ‘parallelmontage’, waarbij de sloop de rode draadvormt. U eindigt met het totaal gesloopte gebouw. U begint dus met het eind en komt er ook weer op terug. In feite loopt het verhaal van de sloop achterste voren en het verloop van de kerk van begin naar het einde. Men noemt dat ook wel "de slang die zichzelf in de staart bijt”.

Een verteller
Dat is wellicht iets minder gebruikelijk, maar tegenwoordig met de komst van de fotocamera die ook filmopnames kan maken, een manier die nu zeker te realiseren is. Bijvoorbeeld door gebruik te maken van een ‘Talking Haed’. Dat is iemand die zichtbaar in beeld het verhaal vertelt. De verteller is aan het woord en u filmt het hele verhaal. U laat met foto’s

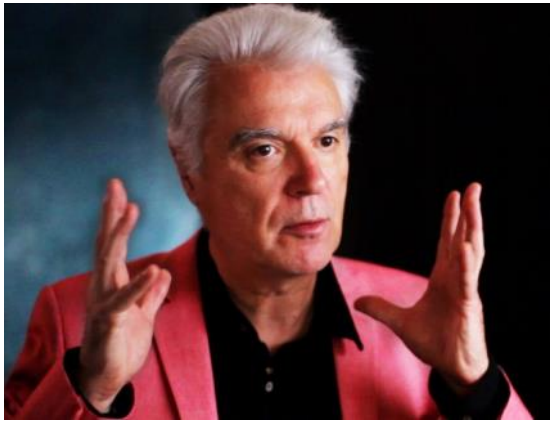

zien waar het over gaat. Dat heeft een groot voordeel: u hoeft zelf geen verhaal te bedenken dat doet immers de verteller. U hoeft alleen maar de juiste beelden op het juiste moment onder het verhaal van de verteller te zetten. Omdat de verteller rechtstreeks naar de kijker het verhaal vertelt zal de kijker zich erg bij het verhaal betrokken voelen. Dit wordt vaak gebruikt als iemand gaat uitleggen over hoe iets gemaakt wordt of aan het maken is. Maar zoals bekend, ‘elk voordeel heb zijn nadeel’. In dit geval zal de verteller ook echt moeten kunnen vertellen en geen cameravrees hebben. En dat kon wel eens problemen geven.

Ik maakte jaren geleden een film over het restaureren van oude nitraatfilm. De betreffende restaurateurs zouden dan het verhaal doen en ik zou alles opnemen. Het waren allemaal mensen die ‘doorgeleerd hadden’, dus ik had er wel vertrouwen in dat het zou lukken. Vergeet het maar! Zodra de camera liep gingen ze stotteren of liepen vast in het produceren van goedlopende volzinnen. Het ging maar erg moeizaam en kan ik u vertellenen dat het heel van opnieuw gedaan moest worden. Ik besloot van af dat moment mijn eigen methode maar weer te volgen: zelf het verhaal schrijven en een goed scenario maken. En van te voren vooral goed overdenken voor wie je de serie maakt. En zo ben ik dan meteen bij het volgende onderwerp aanbeland.

De Doelgroep

U moet goed weten voor wie u de serie maakt. Zoals gezegd, de doelgroep vaststellen. In mijn geval zou dat kunnen zijn: mijn oudheidkundige vereniging, de bejaarden clubs waar ik wel eens wat mag laten zien en niet te vergeten mijn AV-club. Voor mijn oudheidkundige vereniging is het niet zo erg als de horizon niet helemaal recht staat of de compositie niet helemaal 100 % is. Die letten daar niet zo erg op. Maar ga daar niet de fout maken door een zuil of een pilaar een pilaster te noemen. of iets Romaans te noemen als het eigenlijk Gothisch is. Voor de bejaarden pas ik vaak mijn muziek keuze aan. Die horen nu eenmaal liever het menuet van Boccarini dan muziek van Barry de Vorzon om maar iets te noemen. En natuurlijk een niet al te snelle montage .

Voor mijn AV-club moeten er vooral prachtige scherpe beelden zijn en eenheid met de muziek.

En tenslotte voor de jury van een wedstrijd. Voor hen moet àlles tiptop in orde zijn. Vaak heeft een jury een brede algemene kennis(of behoort deze in ieder geval te hebben). Een jury weet alles van techniek, van verhaalconstructie, van muziekkeuze, van de verhouding muziek en van de commentaarstem. Een jury ziet ook meteen of een titel of een horizon recht staat of niet.

Logica

Maar er is meer: de verhaalconstructie. Elk filmverhaal, en dat geldt ook

voor het verhaal van onze AV-serie, heeft een begin, een middenstuk en een eind. Men noemt dat ook wel ‘de Hollywood-methode’. Klinkt goed hé? Maar het is gewoner dan dat het klinkt. Het dateert nog uit de tijd van de stomme film. Toen kon men nog niets via het gesproken woord uitleggen en moest de kijker het uitsluitend van het beeld hebben. En niet alleen vroeger. Ook nu nog hoor ik regelmatig de maker tevoren uitleggen wat hij bedoelt. Dat zou eigenlijk overbodig moeten zijn! Als het goed is, is de serie duidelijk genoeg. Ook zie ik regelmatig het woordje EINDE staan. Zou de maker of maakster niet denken dat een serie men goed kloppend eind dat zèlf aangeeft?

Goed, de aloude Hollywood methode dus. Men ging er vanuit dat een verhaal een begin, een eind en een middendeel heeft. Dat is duidelijk dat is overzichtelijk. Laten we eens met het begin beginnen. Dat is het deel waar de meesten al veel problemen mee hebben. De oorzaak: men gaat niet heel goed voorbereid aan de documentaire beginnen. Vaak is men op het idee gekomen en enthousiast gemaakt door de mooie opnames die gemaakt zijn van het onderwerp. Maar bij het verzamelen van de informatie -u weet nog: boeken, folders, deskundigen en internet- blijkt dat u veel over het onderwerp aan de weet bent gekomen, maar dat u daar nu net geen beelden van hebt gemaakt. En om over dingen te gaan vertellen die u niet kunt laten zien, dat gaat niet. Er is een ijzeren wet: ‘Als het de moeite waard is om iets te vertellen, is het ook de moeite waard om dat te laten zien’. Met andere woorden, bij de montage blijkt het nut van een goed scenario. Een goede voorbereiding dus.

Jan van der Schans

Het vervolg van dit verhaal vindt u in het juni-nummer van de nvbg-nieuwsbrief .

Lezerspost

De taak van de jury.

Op dit moment worden er op alle festivals meer series ingezonden dan vertoond kunnen worden. Er vindt dus een selectie plaats. Het is voor het publiek interessant om te weten, hoe een jury tot haar beslissing is gekomen. Dit moet meegedeeld worden voor de projectie en dan het liefst met mijn vragen als uitgangspunt.

Als je buiten ons wereldje kijkt, dan worden allerlei kunstvormen aangeprezen. Daar moet je naartoe. Dat moet je zien. Zo’n klimaat moeten wij ook scheppen.

Bij alles wat je doet, dus ook bij het inzenden van een productie, zijn de drie volgende vragen essentieel:
Vraag 1: Wat wil ik?
Vraag 2: Waarom wil ik dat?
Vraag 3: Hoe ga ik het uitvoeren?

De jury heeft tot taak gekregen de series te selecteren die zij op een festival wil vertonen. Daarvoor geldt het universele selectiecriterium, dat gebruikt wordt in de muziek, de literatuur, de film, de schilderkunst, de dans en dus ook bij ons. Dat selectiecriterium luidt: *Wat maakt de serie zo bijzonder, dat ik deze aan het festivalpubliek wil laten zien?*

Het spreekt voor zich, dat de jury **vóór** de projectie het publiek van haar motieven op de hoogte stelt. Hiermee komt de nabespreking te vervallen. Nabesprekingen zijn niet leuk voor het publiek en niet voor de maker. Het komt zelfs voor dat dit als natrappen wordt ervaren.

Herman Kraij

Resolutie

Het kiezen van de juiste resolutie voor een exe-bestand is en blijft een lastige zaak. Vele factoren spelen mee. Op de website van AV -zonlicht (www.avzonlicht.nl) kwam ik een artikeltje tegen dat uitblinkt in duidelijkheid. De auteur, Albert Rietjens, had desgevraagd geen bezwaar tegen publicatie in deze nieuwsbrief, waarvoor hartelijke dank.

Redactie

Resolutie: productie versus beamer

Een vaak gestelde vraag is: “Op welke resolutie moet ik mijn serie aanmaken, c.q. aanleveren?”.

Aan deze vraag kleeft een aantal aspecten:

- Hoe krachtig is uw PC?
- Hoe complex is uw serie?
- In welke resolutie wilt u weergeven?
- Hoe kiest u de optimale resolutie voor de gebruikte beamer?

Hoe krachtig is u PC?

Wanneer u een serie aanmaakt voor eigen gebruik op u eigen systeem dan bent u afhankelijk van wat u eigen PC aan eigenschappen heeft. In het algemeen merkt u snel genoeg wanneer uw PC het niet meer bijhoudt: een zwart beeld op die momenten dat de gegevens niet meer tijdig verwerkt kunnen worden. Hoe hoger u de resolutie kiest, hoe sneller dit effect zichtbaar wordt.

Hieruit kunt u al concluderen dat u de resolutie niet onnodig hoog moet kiezen. Op dit moment hebben de meeste monitoren c.q. beamers een maximale resolutie in de orde van 1920 x 1080 (ongeveer 2 Megapixels). Het heeft dan geen nut om uw series op bijvoorbeeld 3000 x 2000 (6 Mp) aan te maken, omdat hiervan slechts 1/3 weergegeven kan worden. Anderzijds kan het wel helpen om, als u een wat zwakker systeem hebt, de serie op een lagere resolutie aan te maken, bijv 1024 x 768. Uw systeem kan het dan wat beter bijbenen zodat u de serie toch zo kunt maken als u had bedacht.

Hoe complex is u serie?

Wanneer uw serie bestaat uit beelden die gezapig van het ene naar het andere beeld overvloeien dan wordt er weinig gevraagd van uw PC en kunt u nagenoeg altijd de hoogste resolutie kiezen die u ooit nodig hebt. Wordt er echter gebruik gemaakt van snel wisselende beelden, meerdere effecten en/of veel gelijktijdige beelden, dan is de PC bepalend of u wel of niet de maximale resolutie kunt gebruiken. Ook hier geldt dat u bij een minder systeem kunt terug vallen naar een lagere resolutie.

Een andere mogelijkheid is het begrenzen van de resolutie van de gebruikte beelden. Wanneer er veel "picture in picture" gewerkt wordt, bijvoorbeeld in kwart-beelden, dan kan het helpen om deze beelden ook op een kwart van de resolutie aan de gebruikte ontwikkelsoftware aan te bieden. Meestal is de software niet zo slim om te zien dat u dat beeld alleen maar verkleind gebruikt. Op deze manier kan uw grafische kaart dan vier kleine foto's op de plek van een grote foto in zijn geheugen (vaak de beperkend factor) plaatsen.

In welke resolutie wil u weergeven?

Voor thuisgebruik kies u de resolutie die aansluit op uw apparatuur. Voor wedstrijden en festivals wordt soms een resolutie voorgeschreven danwel aangegeven welke beamer gebruikt wordt. In dat geval kiest u voor een zo optimaal weergave de resolutie die het beste past bij de gebruikte beamer.

Hoe kies u de optimale resolutie voor de gebruikte beamer?
De optimale resolutie keuze voor een serie bij gebruik van een specifieke beamer of monitor is de resolutie die precies past op de resolutie. Dit klinkt logisch, maar hoe doet u dat? In een aantal gevallen komt de verhouding van de serie niet overeen met de beeldverhouding van de beamer. Een serie gemaakt in een verhouding van 3:2, geprojecteerd met een HD-beamer (16:9) past niet precies en zal bij volledige weergave links en rechts zwarte balken weergeven.

Afhankelijk van de software en de instellingen van de beamer zal het beeld altijd zo volledig mogelijk opgevuld worden. Wat is er dan zo moeilijk/speciaal aan de keuze van de resolutie? Wanneer we een exe-bestand met een te lage resolutie aanmaken dan moet de software tijdens projectie beeldpunten toevoegen (bedenken). Bij een te hoge resolutie moeten er beeldpunten weggelaten worden en het beeld opnieuw worden berekend.

Enerzijds zit hier een tijdsaspect en anderzijds een kwaliteitsaspect aan. Omzetten van de resolutie kost verwerkingstijd in de PC en/of de beamer, met mogelijk een slechter werkende presentatie. Een mogelijk kwaliteitsaspect vormt het vergroten en verkleinen van de beelden die al eens eerder verkleind zijn. Net als bij de bewerking van een foto kan men niet onbeperkt omzetten van de ene naar de andere resolutie zonder kwaliteitsverlies. Daarom is het beter om de serie, bij het aanmaken van het exe-bestand, pixel voor pixel passend te maken. Dit betekent dat er geen onnodige formaat-aanpassingen gedaan behoeven te worden en er optimaal gebruik gemaakt wordt van de PC- en beamereigenschappen.

In de praktijk betekent dit voor een 3:2 serie, dat we uitrekenen hoeveel pixels van een 16:9 beeld gebruikt worden voor een 3:2 beeld en dit als instelling gebruiken voor het genereren van de serie. Vaak wordt als instelling gevraagd om de te genereren beeldbreedte in te stellen. Voor een 3:2 beeld op een HD-beamer wordt dit dan: 3 maal 1080, gedeeld door 2 = 1620. Uitgangspunt is de zijde die uiteindelijk precies past, in dit geval 1080.

Hieronder een lijstje van veel gebruikte projectieformaten met de bijbehorende breedte-instelling:

Beamer	Beeld-verhouding		Exe-presentatie
1920	16:9	=	Op 1920 instellen
X	3:2	=	Op 1620 instellen
1080	4:3	=	Op 1440 instellen
1400	16:9	=	Op 1400 instellen
X	3:2	=	
1050	4:3	=	
1024	16:9	=	Op 1024 instellen
X	3:2	=	
768	4:3	=	

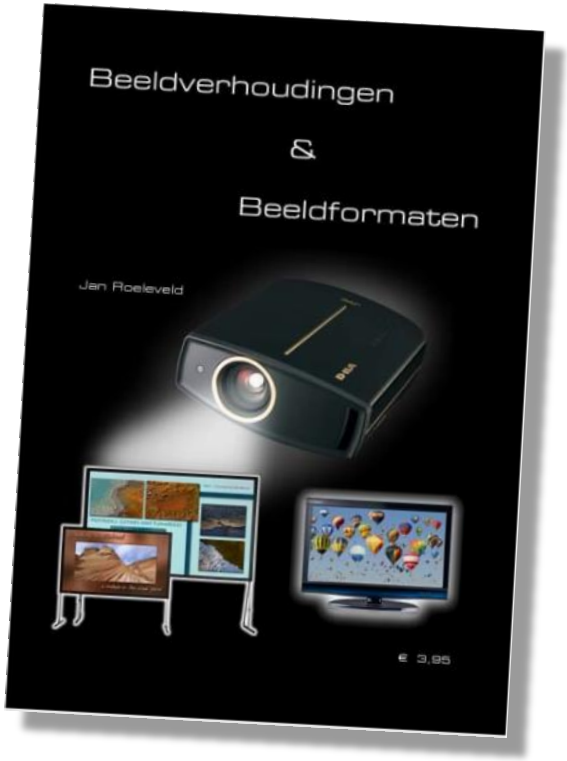

Naast dit artikel op de website van AV-zonlicht bestaat er ook een zeer uitgebreide brochure van de hand van Jan Roeleveld. In een boekwerkje van 28 pagina's legt hij helder uit hoe een en ander in elkaar steekt. De prijs is € 8,= en het boekje is te bestellen door het volgen van deze link

Dit artikel is natuurlijk ook opgenomen in het kennis-centrum.

Nieuws uit de regio 's

Verslag vanuit de Regio Drenthe

Verslag van 29 maart.
Max heet iedereen welkom en doeet mededelingen over de AV-dag van het Noorden. Dan is Bob aan de beurt.
Voor deze avond heeft hij een vijftal series samengesteld:
1. “Fort Langley” een als museum herbouwd fort in Brits Columbia;
2. “Herfstkeuren in Savognin”, een toeristen dorp in Zwitserland
3. “Molens rond Kinderdijk
4. “Spotted Leek” een bijzonder natuurgebied in
5. “de Sint Vitus Kathedraal”; in Praag.

Twee oude series, die hij heeft overgezet naar 16 X 9 en enkele nieuwe series. Alles bij elkaar vijf series van ongeveer vijf minuten. De eerste serie is een verhaal over Fort Langley, gelegen aan de kust van Canada. Een oude handelsopslag waar de producten van de boeren werden verzameld en overgeladen op zeeschepen voor verzending naar andere delen van de wereld.
Bij de start bleek al gelijk dat er iets fout zat. De beelden werden in de hoogte uitgerekt en de breedte samengedrukt, waardoor de figuren lang en smal werden. Met alle deskundigheid die we in onze groep hebben bleek het onmogelijk de fout te herstellen. We probeerden (tegen beter weten in) ook de andere series goed op het scherm te krijgen maar steeds met het zelfde resultaat…

Dan volgen de series van Arend.

Der Meistertrunk

In 1631 wordt Rothenburg ob der Tauber door generaal von Tilly ingenomen. Om verwoesting te voorkomen worden de raadsheren van Rothenburg verplicht om elk jaar een groot glas wijn aan de generaal von Tilly te overhandigen. De muziek is een combinatie van life-opnamen in een kader van mediëval muziek.

Colorfull Kinsale

Kinsale is een plaats in het Ierse graafschap County Cork. Het ligt 25 kilometer ten zuiden van Cork. Een typisch Iers plaatsje met pub's en winkeltjes die veelal in felle kleuren zijn geschilderd. De gebruikte muziek is een instrumentale variant van een Enya song.

Lismore Castle

Onderaan de Knockmealdown Mountains aan het riviertje de Blackwater in Waterford County ligt het plaatsje Lismore en Lismore Castle. Lismore Castle is van grote betekenis geweest in de Ierse geschiedenis. Dit prachtige kasteel ligt tussen mooi aangelegde tuinen in een fantastische omgeving. De gebruikte muziek is van Yanni.

Rock of Cashel

Op de 80 meter hoge rots van Cashel, in het Ierse departement Tipperary, ligt een kasteel waarin vroeger de koningen van Munster heersten. In de vijfde eeuw bekeerde Saint Patrick hier de koning van Munster tot het katholieke geloof. Saint Patrick is nu de bescherm heilige van Ierland. Jaarlijks wordt in Ierland Saint Patricks dag gevierd. Ook dit kasteel met haar koningen hebben een cruciale rol gespeeld in de geschiedenis van Ierland. De ruïnes zijn nog altijd imposant, een bezoek is dan ook zeker de moeite waard. Gebruikte muziek is van Hans Zimmer.

Iedereen wordt bedankt en een goede thuiskomst gewenst.

Verslag van de familiedag

Bob opende de vergadering en heette iedereen welkom

1-Vreemde vormen van Bob Eijsberg.

Geheel onvoorbereid begin ik aan de AV-safari naar de Orchideeën-hoeve in Luttelgeest. Het is iets van een bloemententoonstelling waar je leuk kunt fotograferen. En inderdaad het is één grote show van vele soorten, kleuren en vormen van prachtige orchideeën, omringd door vogels, vlinders en waterpartijen met grote en kleine vissen en schildpadden.

Aanvankelijk knip ik maar raak nog zonder enig plan, tot ik op een verscholen plek een bordje zie hangen waarop staat: magische vormen. Op dat moment bedenkt ik: “Ja dat is het, het zijn betoverende vormen en kleuren waardoor ik omringd ben”. Ik begin het sprookjesachtige van deze tuin in te zien. Vanaf dat moment wordt mijn 'maar raak knippen' het werken aan een beeldverhaal over dit avontuur door dit sprookjesachtige park dat een bezoek meer dan waard is.

2-Orchideeën-hoeve van Gerrit Hof

3-Bedwelmd door geur en kleur Max Joore

4-Vlinders in de orchideeënhoeve Rolf de Ruiter

Geprobeerd is om het onrustige van de afdeling vlinders te vangen door er water transparant over te laten zien.

5-N....iets Geert Loer

Het doel van de serie is om bloemen te koppelen aan symboliek en omgekeerd.
De tekst moet het bewustzijn van ons bestaan ondersteunen. De lengte van de serie is 2.04 minuten.
In totaal zijn maar 18 beelden gebruikt en deze zijn gemaakt tijdens de fotosafari in Luttelgeest.
Het gedicht is van Densi Veldman.
De muziek is van Harry Gregson-Williams en is filmmuziek van de film “Cowboys and Aliens”.

6-Orchideeën Maria Brans

Onze jaarlijkse safari dag in de Orchideenhoeve, een korte impressie van een fijne dag.

6- Wijn proeven Harry Bennink

7-Bla-blo-bla Arie Oostdijck

Bla(deren)**Blo**(emen)**Bla**(uwe vlinder)

Impressie in een drieluik van een fotoshoot in de Orchideeënhoeve te Luttelgeest (2015) met de Drentse AV-Groep. Door de tijdslimiet van ca. 2 min (2:19) moet de inhoud beperkt worden tot enkele aandachtspunten. Tussen de orchideeën staan veel meer planten, met soms prachtige bladvormen en aparte bloemen. Dat gaf de startbasis voor de serie. Meervoud van blad is bladeren en dat is niet alleen een zelfstandig naamwoord, maar ook een werkwoord. Met de moderne digitale techniek laat "bladeren" zich goed verwezenlijken op het doek. Het tweede blok (Blo) laat ook de pracht van de andere bloemsoorten naast de orchideeën zien. Het laatste deel was bijna een obsessie geworden, want het heeft zowat een hele dag gekost om een schimp van de blauwe vlinder vast te leggen. Hij/zij liet zich niet zomaar strikken en helaas ik had geen zout bij me.

8-De orchideeën-hoeve Bert Siebring

Zoals de titel aangeeft worden behalve orchideeën ook andere planten en ook dieren, zoals aapjes, lori's, schildpadden en vlinders getoond.
Hierbij wordt gebruik gemaakt van verschillende mogelijkheden van het wings-programma.
De gebruikte muziek is ritmisch en snel en afkomstig van een cd met muziek voor videopresentaties.

9- De orchideeën-hoeve Berta Siebring

Voor **"De Orchideeënhoeve, een tropisch paradijs",** is gebruik gemaakt van muziek van de cd "Dream Express" en wel "Shaman" van Carlos Fregtman..
Niet alleen aan de orchideeëntuin en de vlindertuin, maar ook aan de orchideeënkas en vlinderkweekruimte wordt hier aandacht besteed.

10-Verraderlijke schoonheid Johan Berghuis

De mooie bloem papaver.
Vanuit de zaadbol komt wit sap (opium) dat een verslavende werking kan geven. Al eeuwen lang wordt de mens gefascineerd door stoffen die invloed hebben op de geest.
De mens tussen hemel en hel.

11-Komani-lake Wil Kuiper

12-Sankte aldegon, video Klaas Hulshof

Na een stemming door de aanwezigen is Bert Siebring met de eer gaan strijken en kreeg de “wisselbloem” mee naar huis. Iedereen wordt een goede reis naar huis gewenst.

Verslag van de vergadering op 26 april.

De voorzitter van deze avond, Arend Veltkamp heette iedereen welkom, in het bijzonder Siebren van de Meer, hij kwam een avondje ‘proeven’.

Henk kreeg het woord over de AV-dag van het Noorden.

Klaas Hulshof kreeg het woord over het gebruik van Video. Hij liet verschillende filmpjes zien, met steeds andere muziek. Hierop ontstond een levendige discussie over het gebruik van geluid (muziek en andere geluiden) in video.

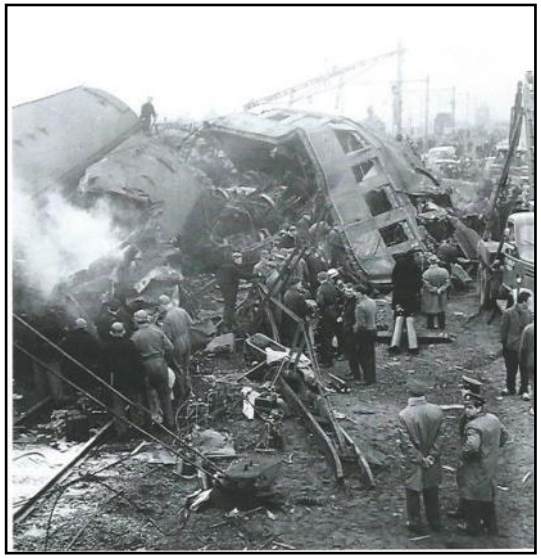

Klaas liet aan het eind van de avond het verhaal zien van de treinramp in Harmelen, waar hij bij betrokken was.

De voorzitter wenste tensotte iedereen goede vakantie.

Herinnert u zich deze nog?

Er bestaat een verhaal van een amerikaanse dame die met een dergelijke camera foto’s maakte. Na ontwikkelen en afdrukken bleek dat ze alleen zelf op alle foto’s stond en dan nog alleen met haar hoofd.

Wat bleek? Ze had het ding met de zoeker naar voren en de lenzen omhoog vastgehouden en zodoende alleen zichzelf gefotografeerd.

Heeft u ook zo’n bizar verhaal? Zend het in voor het jubilieumnummer. Zie hiervoor ook blz. 2.